

SJORS

van de Rebellenclub

27 april 1963
VERSCHIJNT WEKELIJKS
Nr. 17

Anna Pavlova

De grootste danseres van alle tijden

Er was eens. . . Zo beginnen alle sprookjes en zo kunnen we ook beginnen als we het levensverhaal vertellen van Anna Pavlova, want ook dat lijkt op een sprookje. Er was eens een arm meisje, dat erg veel van dansen hield. Ze nam les en wist zich door heel hard en heel lang trainen op te werken tot de grootste danseres ter wereld. . .

Anna Pavlova was een Russin. Ze werd op 31 januari 1882 geboren in Sint-Petersburg. Haar ouders waren eenvoudige mensen: haar vader was boer, haar moeder wasvrouw. Toen Anna twee jaar was, stierf haar vader. Anna kwam voor het eerst in aanraking met ballet toen ze acht was. Toen ging ze op een dag met haar moeder naar het Marinskytheater en zag daar een opvoering van het ballet „Doornroosje". Ze kwam hiervan zó onder de indruk, dat ze haar moeder vroeg balletles te mogen nemen. De moeder stemde toe, maar Anna bleek te jong te zijn. Pas toen ze tien jaar was, werd ze als leerlinge ingeschreven aan de keizerlijke balletschool van haar woonplaats. De studie was lang en moeilijk en de tucht onder de meisjes streng, maar Anna zette door en in 1901 werd haar moeite beloond. Ze verliet nu de school en werd opgenomen in de balletgroep van het Marinskytheater. Als ze een tijdje in dit theater heeft gewerkt, koopt ze van haar zelf verdiende geld een klein huisje in de buurt van de school, waar ze met haar moeder gaat wonen.

Michael Fokine, een jonge danser en partner van Anna, merkte dat ze een grote voorliefde had voor zwanen en daarom schreef hij speciaal voor haar een ballet op muziek van de Franse componist Saint-Saëns, dat hij „De stervende zwaan" noemde. De eerste opvoering van deze solodans was niet bepaald een succes, maar Anna's eerste optreden als ballerina in het ballet „Gisèle" was een ware belevenis. Het publiek was laaiend enthousiast en zelfs haar strenge leermeester Cechetti gaf toe dat dit volmaakt was.

Anna Pavlova had een onrustige natuur, ze hield van reizen en trekken en kon nooit lang op één plaats blijven. Daarom besloot ze op een gegeven moment het Marinskytheater, waar de sfeer haar te benauwd werd, te verlaten. Met veel moeite wist ze een eigen dansgroep samen te stellen en maakte hiermee een tournee naar Riga, Helsingfors, Kopenhagen, Praag en Stockholm. Overal waar ze kwam oogstte ze groot succes. Het publiek bejubelde haar en in Stockholm hing koning Oscar haar persoonlijk het lint van de Zweedse Orde van Verdiensten om.

Na de Scandinavische landen kwamen Frankrijk en Amerika aan de beurt. Met de groep van de beroemde dansmeester Diaghilew (ook een Rus) ging ze naar Parijs en werd uitbundig toegejuicht in het Théâtre de Châtelet. Later ontstond er onenigheid tussen haar en Diaghilew en daarom vertrok ze op eigen gelegenheid naar New York, waar het publiek van de Metropolitan Opera haar onstuimige ovaties bracht. Op verzoek van koning Eduard VII van Engeland vertrok ze vervolgens naar Londen. . .

Zo was het leven van Anna Pavlova één aaneenschakeling van reizen en trekken. Langzamerhand bouwde ze zich een eigen balletgroep op, bestaande uit ballerina's, dansers en een eigen orkest, in totaal ongeveer zestig man sterk. Theodor Stier, die zestien jaar lang muzikaal leider van haar groep is geweest, heeft uitgerekend, dat Anna in die zestien jaar in totaal 3650 voorstellingen heeft gegeven en 200 repetities heeft meegemaakt. Het aantal afgelegde kilometers bedroeg ruim een half miljoen.

Haar reizen brachten haar tot in Indonesië, Japan, China en Zuid-Amerika, maar over het algemeen was ze toch maar het liefst in Europa. Vooral aan Engeland had ze haar hart verpand. Daarom kocht ze in een van de voorsteden van Londen, Hampstead, een villa, die Ivy House heette en waar ze tussen haar optreden door kwam uitrusten. In 1917 was in Rusland de grote revolutie uitgebroken en daarom kon ze niet meer terug naar Sint-Petersburg. Haar moeder, die daar altijd is blijven wonen, heeft ze dan ook nooit teruggezien.

Waarom had Anna Pavlova met haar balletoptreden zo'n succes? Op de eerste plaats omdat er waarschijnlijk nooit iemand is geweest, die de techniek van het dansen zó volmaakt beheerste als zij. Haar leven was één dans en ze leefde helemaal voor haar ideaal. Doordat ze zich verder alles wist te ontzeggen kon ze zo'n groot kunstenares worden. En op de tweede plaats omdat ze door haar tournees ervoor heeft gezorgd dat het ballet populair werd onder de mensen. Overal trad ze op, in grote theaters, in kleine zaaltjes en soms zelfs in de openlucht (in Mexico eens in een arena, waar normaal stieregevechten werden gehouden). Iedereen kwam naar haar optreden kijken en iedereen was verrukt.

Anna Pavlova had een moeilijk karakter, ze was streng voor haar medewerkers en had soms vreemde grillen, maar daar stond tegenover dat ze ook voor zichzelf keihard was. Vermoeidheid of ziekte vond ze onbelangrijk. In München stond ze eens op de planken met tegen de veertig graden koorts, maar ze danste door.

In 1931 reisde ze van Engeland naar de Rivièra. Bij de Franse stad Dijon ontspoorde haar trein. Zelf raakte ze niet gewond, maar deed in de nachtelijke kou haar uiterste best bij de verzorging van gewonde medepassagiers. Vlak daarop begaf ze zich naar Parijs en vandaar naar Den Haag, waar ze een gastvoorstelling zou geven. Ze bleek bij het treinongeluk echter een dubbele longontsteking te hebben opgedaan en moest in bed blijven. Haar toestand verergerde snel en de dokters (onder wie de lijfarts van koningin Wilhelmina) konden niets doen. Op 23 januari 1931 stierf ze in haar Haagse hotelkamer. Alleen haar man, Victor Dandré, de arts van de koningin en haar impresario Ernest Kraus waren aanwezig. Haar laatste woorden waren: „Breng me mijn kostuum van de stervende zwaan." Na haar dood is haar lichaam overgebracht naar Ivy House in Hampstead, waar het is begraven.

Anna Pavlova, de grootste ballerina van alle tijden, is vooral bekend gebleven door het speciaal voor haar geschreven ballet „De stervende zwaan", dat ze duizenden malen heeft opgevoerd. Op de bladzijde hiernaast geeft onze tekenaar een indruk van haar prachtige kunst.

Spierenburg

Het verborgen document

DA SILVA HEEFT HET VOOR HEM GEVAARLIJKE DOCUMENT GEVONDEN, MAAR LORD WILSON GOOIT HET UIT HET RAAM. ZAL BOB, DIE BENEDEN STAAT, HET KUNNEN BEMACHTIGEN?

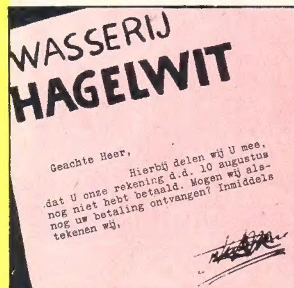

O, HET LIGT HIER IN DIE STRUIK!

EINDELIJK, IK HEB HET! POEH, DAT WAREN SPANNENDE MOMENTEN, MAAR NU KUNNEN ZE ME NIETS MEER MAKEN!

WAT?! WAT ZULLEN WE NOU...

WASSERIJ
HAGELWIT
Geachte Heer,
Hierbij delen wij U mee,
dat U onze rekening d.d. 10 augustus
nog niet hebt betaald. Mogen wij als-
nog uw betaling ontvangen? Inmiddels
tekenen wij,

DE SCHURK! HIJ HEEFT ME BEDROGEN!

WEG! HIJ IS DOOR DAT RAAM GEKLOMMEN!

TJA, DAT HAD JE NIET VERWACHT, DA SILVA!

NU MOET IK VLUG SCOTLAND YARD OPBELLEN!

MAAR IK ZÁL HEM VINDEN! EN DEZE KEER ZAL IK MET HEM AFREKENEN!

IK HOOP MAAR DAT FRANCVÀL VOORZICHTIG IS! DA SILVA IS TOT ALLES IN STAAT ALS HIJ IN HET NAUW ZIT!

DAAR KOMT HIJ!

VERDRAAID!
LOUIS HACHE

Prinses Debbie

DEBBIE, PRINSES VAN BARAWAK, ONTMOETTE OP EEN DAG EEN AMERIKAANSE OLIEMAGNAAT EN NODIGDE HEM UIT VOOR EEN BEZOEK AAN HAAR PALEIS...

DAAR KOMT ONZE AMERIKAANSE VRIEND AAN, EXCELLENTIE!

U MOET OP DE TROON PLAATSNEMEN, HOOGHEID! DAT STAAT WAARDIGER!

BREED LACHEND STAPTE MENEER DAVIS UIT ZIJN AUTO.

TJONGE, WAT ZULLEN MIJN KENNISSEN IN TEXAS OPKIJKEN ALS IK HUN LATER OVER DIT BEZOEK VERTEL!

HOOGHEID, IK BESCHOUW HET ALS EEN GROTE EER DAT IK DOOR U BEN UITGENODIGD!

WEES WELKOM, MENEER DAVIS! WILT U EERST HET PALEIS BEZICHTIGEN?

DEBBIE HAD BEPAALDE PLANNEN MET DE AMERIKAAN...

WEET U, IK BEN EEN RIJK MAN, MAAR ALS IK DIT ALLES ZIE, BESEF IK DAT SCHOONHEID NIET VOOR GELD TE KOOP IS!

DAAR BEN IK NOG NIET ZO ZEKER VAN! IK WOU HET DAAR JUIST EENS MET U OVER HEBBEN!

EVEN LATER ZETTE DEBBIE HAAR PLANNEN UITEEN...

WE MOETEN EEN STUWDAM BOUWEN OM WATER EN ELEKTRICITEIT TE KRIJGEN, MAAR WE HEBBEN GEEN GELD!

HM...

EN DAAROM WOU IK U VRAGEN OF U ZIN HEBT OM MIJN PALEIS TE KOPEN!

MAAR, HOOGHEID...

DAVIS WAS STOMVERBAASD.

U ZOU HET STEEN VOOR STEEN KUNNEN AFBREKEN, VERSCHEPEN EN IN AMERIKA WEER OPBOUWEN!

TJA... IK ZOU HET GINDS OP EEN HEUVEL KUNNEN ZETTEN MET UITZICHT OVER DE OMGEVING!

EN DE TROON? HOORT DIE BIJ HET PALEIS?

EH... DE TROON KAN IK NIET MISSEN, MAAR U MAG WEL EEN VAN MIJN KRONEN HEBBEN!

AKKOORD, HOOGHEID! NOEM MAAR EEN PRIJS, IK ZAL U CONTANT BETALEN!
IK HOOP DAT U VEEL PLEZIER ZULT HEBBEN VAN UW AANKOOP!

TOEN MENEER DAVIS VERTROK PLAATSTE HIJ EEN BORD BIJ DE POORT.
VERKOCHT

IN HET PALEIS...
HOE HEBT U DIT KUNNEN DOEN?!...
IS HET NIET FANTASTISCH? NU KUNNEN WE EEN STUWDAM BOUWEN! IK GA METEEN HET VOLK INLICHTEN!

DEBBIE WIST NIET DAT DE EERSTE MINISTER HAAR VIJAND WAS...
IK HEB EEN BETER VOORSTEL. OVERMORGEN IS ONZE NATIONALE FEESTDAG. DAN HEBT U EEN MOOIE GELEGENHEID OM HET VOLK TOE TE SPREKEN!

DAAR HEBT U GELIJK IN!

MORGEN KOMT LINDY! ZIJ ZAL HET OOK GEWELDIG VINDEN! INTUSSEN GA IK MET MENEER SINGH PRATEN!

DEBBIE GING OP ZOEK NAAR DE INGENIEUR EN DE EERSTE MINISTER DACHT MET SCHRIK AAN LINDY'S BEZOEK...
MAAR IK ZAL ZORGEN DAT ZE ME NIET TE ZIEN KRIJGT! OVER ENKELE DAGEN KAN IK MIJN GROTE SLAG SLAAN!

MENEER SINGH WAS ENTHOUSIAST EN BEGON DIRECT AAN EEN ONTWERP VOOR DE DAM.

EN DE VOLGENDE DAG ARRIVEERDE LINDY IN BARAWAK...
DEBBIE!
LINDY! HOE GAAT HET MET JE?

INTUSSEN IN HET HUIS VAN DE EERSTE MINISTER...
GOED, EXCELLENTIE! WE WETEN WAT WE MORGEN MOETEN DOEN!
MOOI! DEZE KEER MAG ER NIETS FOUT GAAN!

De slavenkoopman van Pompeï

ENKELE ROMEINEN, DIE UIT HET LEGER WAREN GEDESERTEERD, HADDEN VIER ONSCHULDIG GEVANGENGENOMEN GALLIËRS ONTVOERD MET DE BEDOELING HEN ALS SLAVEN TE VERKOPEN.
TOEN ZE IN EEN KLEINE BOOT DE RIJN OPVOEREN, WERDEN ZE AANGEVALLEN DOOR GERMANEN. DE BOOT SLOEG OM. MILJA EN UDON, TWEE VAN DE GEVANGENEN, BEREIKTEN VEILIG DE OEVER. ZE MAAKTEN PLANNEN OM NAAR HUN DORP TERUG TE KEREN, MAAR...

BIJ DE NADERING VAN DE ROMEINEN WILDEN DE GERMANEN OP DE VLUCHT SLAAN, MAAR TOEN ZE ZAGEN DAT ZE SLECHTS MET EEN KLEINE GROEP SOLDATEN TE MAKEN HADDEN, BONDEN ZE DE STRIJD MET HEN AAN.

DE AANVAL VAN DE ROMEINEN WAS ECHTER HEVIG EN DE GERMANEN MOESTEN HET ONDERSPIT DELVEN. ZE SLOEGEN OP DE VLUCHT EN LIETEN HUN GEVANGENEN ACHTER...

LATER...
BRENG DE GEVANGENEN NAAR ERECHSDIEPTE, AMSIVAR. ZE HEBBEN IN DEZE STREEK BOERDERIJEN GEPLUNDERD EN ZULLEN HUN STRAF NIET ONTLOPEN!
MARCUS, BIJ DE GEVANGENEN DIE DE GERMANEN BIJ ZICH HADDEN, ZIJN TWEE HANDLANGERS VAN BARSIUS!

INTUSSEN BEVRIJDDEN DE SOLDATEN OOK NOG ENKELE GEVANGENEN UIT EEN GROT BIJ DE RIVIER...
TRIBUUN HOLCONIUS EN RECHTER SAMIUS!
DANK VOOR JULLIE HULP, MANNEN! DE GERMANEN HADDEN ONS HIER OPGESLOTEN!

EN OP HETZELFDE OGENBLIK BIJ EEN BOCHT VAN DE RIVIER...
DE GERMANEN HEBBEN EEN BOOTJE ACHTERGELATEN, BARSIUS! DAT KUNNEN WIJ MOOI GEBRUIKEN!

JA, DUW HET MAAR VAN WAL! WE GAAN DE JONGEN EN HET MEISJE OP DE SLAVENMARKT IN MEDIOLANUM VERKOPEN. MAAR WE MOETEN OPSCHIETEN, WANT DE SOLDATEN KOMEN LANGS DE OEVER HIERHEEN!

Al wie nog wacht op een antwoordje van *Monique Backx* in *Essen, België*, delen we mee, dat Monique heel erg ziek is en niet in staat is terug te schrijven. Namens haar hartelijk bedankt voor alle post. • *Greet Lodder, Graaf Janstraat 39, Slikkerveer*, wil corresponderen met meisjes en jongens in binnenland en buitenland, graag tussen zeventien en negentien jaar. • *Geertje de Jong (14), Beukenlaan 76, Loosdrecht*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Alice Mostard (12), Kerkstraat 3, Dieteren*, wil suikerzakjes en lucifersmerken ruilen. • *Freddy Broucke, Braembeierhoek 139, Oostkerke (post Damme), Provincie West-Vlaanderen, België*, wil corresponderen met een France en/of Engelse jongen van ongeveer zestien jaar. Wie heeft adressen? • *Gerrit Tempert (11), Holterweg 8, Nijverdal*, zoekt een n.h. correspondentievriendin

Het komt in de bus

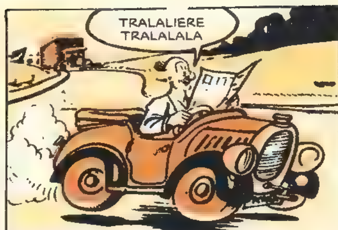
ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

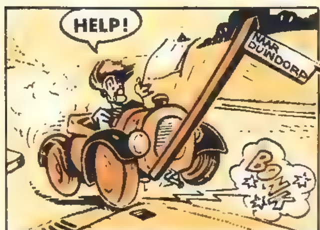
van zijn leeftijd. • *Jan v. d. Berg, Nieuweweg 49, Poeldijk*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen van vijftien of zestien jaar. • *Mieke (12)* en *Nellie (11), van Dijk, Zwartendijk 12, Monster*, willen corresponderen met r.k. meisjes van hun leeftijd. Mieke spaart foto's van filmsterren, Nellie foto's van filmsterren en suikerzakjes. • *Gerda van Wijngaarden (15), Hinkerstraat 3, Cothen (Utr.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd. Hobby's: teenagermuziek en lezen. • *Bokko de Jong (15), Lycklamawei 12, Nijemirdum (Fr.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Eindhoven. • *Harry Heynen (15), v. Vollenhovenstraat 34, Eindhoven*, wil corresponderen met iemand van zijn leeftijd. • *Dickie Ezinga (13), Kievitplantsoen 19, Rhoon (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Mia Kösters (16), Margrietstraat 34, Berg-Urmond (L.)*, en *Mia Meesters (16), Emmastraat 11, Berg-Urmond (L.)*, willen corresponderen met een jongen van zeventien jaar. Hobby's: muziek en dansen. • *Leny Hendrikx (17), Mauritsweg 189, Stein (L.)*, zoekt een r.k. correspondentievriend van haar leeftijd, die lucifersmerken verzamelt. • *Joop Heheman, Parkweg 34, Schiedam*, wil corresponderen met een r.k. jongen van tien jaar, liefst in Zuid-Holland. • *Wim Borsboom (18), Kastanjelaan 44, Rijswijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met jongens en meisjes in binnen- en buitenland en heeft ook enkele correspondentie-adressen beschikbaar. • *Ineke Stel (13), Hoofdweg A 91, 't Zandt (Gron.)*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haar leeftijd. • *Ursula Vink (13), Julianastraat 92, Poeldijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Nico de Vries (14), Barchemseweg 7, Ruurlo (Gld.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd in België, Duitsland of Suriname. Hobby: tropische vogels. • *Hans Hinssen (16), Brederodestraat 31, Stein (L.)*, en *Frits Schurkens (16), Heidestraat 115, Stein (L.)*, willen corresponderen met twee r.k. meisjes van hun leeftijd. • *Annelies Vossen (14), Julianastraat 3, Kerkrade*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. Hobby's: lezen, zwemmen, tekenen, films en moderne muziek. • *Gertie (16) en Ria (17) Hendrix, Pastoor Deckersstraat 14, Venlo*, zoeken een correspondentievriendin of -vriend van hun leeftijd. • *Wilma Mensink (14), Dorpsstraat 17, Lonneker (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Benny Lichtenberg (18), Lambert Verrijckestraat 20, Groenlo (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van zijn leeftijd. • *Jan van Asperen (16), Dernhorstlaan 15, Twello (Ov.)*, zoekt een correspondentievriend of -vriendin in Californië of op de Nederlandse Antillen, liefst Ned. Herv. Hobby: fotograferen. • *Dick van Egmond (16), Dahliastraat 20, Rijnsburg (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd in Engeland. Hobby's: muziek en sport. Wie heeft adressen? • *Kittie Witkamp (11), Julianastraat 39, Poeldijk (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Kor van der Veen (14), Triemen 10, Post Kollum (Fr.)*, wil corresponderen met een jongen van zijn leeftijd, die postzegels verzamelt. Zijn broer *Piet (18)* verzamelt ook postzegels en wil met iemand ruilen, liefst in Suriname of op de Antillen. • *Nettie Verdellen, Vrouwboomweg 17, Horst (L.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje van veertien of vijftien jaar. Hobby's: zwemmen, gitaarspelen en dansen. • *Wim Janssen (16), Roothaanstraat 1, Venlo*, wil corresponderen met een meisje of jongen van zijn leeftijd. • *Tonnie Ketzener (15), Ruhenbergeweg 5, Overdinkel (Ov.)*, wil corresponderen met een meisje van vijftien jaar. • *Wietse Jansen (11), Oosterstraat 14, Coevorden*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd in Overijsel. • *José van Berkel (15), Burg. de Roocklaan 10, Bergen op Zoom*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Jilles de Roos, Julianastraat 2, Bodegraven (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van zeventien jaar. • *Marijke Willems (16), Bakkerstraat 76, Bovenkarspel (N.-H.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd. • *Theo Thissen (12), Schilterstraat 33, Simpelveld (L.)*, zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd, die van judo houdt. • *Annemie Thissen (14), Schilterstraat 33, Simpelveld (L.)*, zoekt een correspondentievriendin of -vriend van haat leeftijd. Hobby's: handballen, filmsterren. • *Christian Voet (14), Jerichostraat 16, Limmel-Maastricht*, zoekt een correspondentievriend van zijn leeftijd. • *Annemarie Moen (10), Schaarsbergenstraat 104, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Fenje Tooi (13), Nieuwstraat 2a r., Maassluis*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd, liefst in Groningen, Friesland of Overijsel. • *Mieny Peeters (16), Baarloseweg 17, Helden (L.), Miam Gommans (16), Baarloseweg 10, Helden (L.)*, en *Mary Maessen (16), Schrames 1, Helden (L.)*, willen corresponderen met drie jongens van hun leeftijd. • *Jan Trip (15), Toekomststraat 132, Enschede*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen en schaatsen. • *Nellie van den Beld (12), Steltenweg 3, Huissen-Zand (Gld.)*, zoekt een correspondentievriendin, liefst in Nederland. • *Alfred v. Maasakkers (13), Warandelaan 4A, Helmond*, verzamelt platen van circus Althoff. Hij geeft er een speldje of vijf sigarebandjes voor. • *Alda Peeters (13), Groenstraat 4, Helden-Panningen (L.)*, wil corresponderen met een jongen van haar leeftijd, liefst in Limburg. • *Annie Broeders (15), Tempelierstraat 35, Oosterhout*, zoekt een correspondentievriend van haar leeftijd. • *Ineke Broeders (11), Tempelierstraat 35, Oosterhout*, zoekt een correspondentievriendin van haar leeftijd. • *Hans Fok (13), Stortenbekerstraat 140, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd, liefst in Nederland. • *Christien v. d. Berg (11), Aertwillemstraat 24, Volkel (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen (r.k.) van haar leeftijd, liefst in Vlaanderen, Gelderland of Limburg. • *Kees van den Enden (15), Zwartendijk 2, Monster (Z.-H.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd, die van de zee houdt. Kees verzamelt kaarten van boten. • *Toos Magielse (12), Kadedijk 32, Fijnaart (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van haar leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Truus Broeren (12), Kadedijk 66, Fijnaart (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd, liefst in Noord-Brabant. • *Rudy Quint (18), Barrierweg 231, Eindhoven*, zoekt een correspondentievriendin van zijn leeftijd in Oost-Brabant of Noord-Limburg. • *Heinz Ebbers (15), Katwijkseweg 51, Cuyk aan de Maas*, heeft lucifersmerken en suikerzakjes te ruil voor postzegels van Polen en overzeese gebiedsdelen. Bovendien wil hij een bromfiets ruilen voor een platenspeler of een vergrotingsapparaat. Eerst schrijven. • *Walter Ebbers (12), Katwijkseweg 51, Cuyk aan de Maas*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. • *Jelle Stoker (13), Europalaan 11, Heerenveen*, heeft postzegels en suikerzakjes, die hij wil ruilen voor dierenplaatjes. • *Frans Krul (16), Vinkenkrogtlaan 24, Velsen-Noord*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Adri van Driel (15), Hen-*

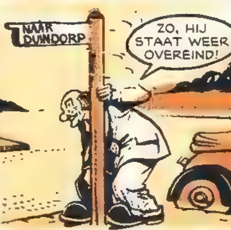
Vervolg op blz. 27

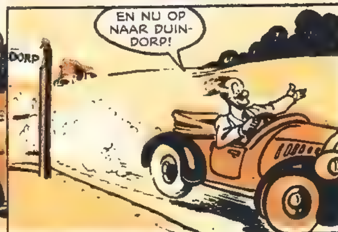
COCO de CLOWN

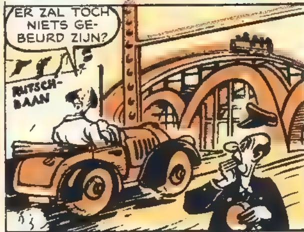

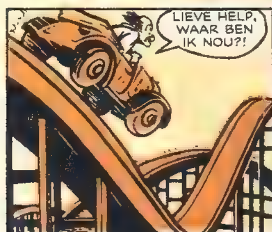

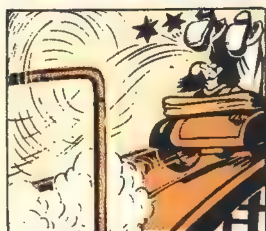

nieuwe jeugd-pocket!

Binnenkort verschijnt het tweede boek in de JEUGD-POCKETSERIE. Het is een bijzonder spannend verhaal van Edward Fenton en het heet

HET GEHEIM VAN DE WITTE RAAF

De jongens en meisjes die het eerste boek in de reeks (GOUD OP DE NOORDPOOL) hebben gelezen, zien natuurlijk reikhalzend uit naar het tweede avonturenverhaal. Hier is het dan!

In HET GEHEIM VAN DE WITTE RAAF maken James en Obie, twee jongens van 12 en 13 jaar, en de zusjes Amanda en Deedee een avontuur mee, zoals dat alleen beleefd kan worden in een oud en heel groot huis, met onnoemelijk veel kasten en kamers en een heel grote rommelzolder. Het huis ligt midden in een groot bos en in dat bos staat een schuur met een geheimzinnige kelder, waarin...
Nee, dat verklappen we niet, want dan zou de spanning er meteen af zijn. Alleen zeggen we nog, dat jongens en meisjes van 10 jaar en ouder dit boek geboeid zullen lezen. We zijn er zeker van, dat ze het pas zullen wegleggen als het geheim, waar alles om draait, is ontraadseld.

TERRIËR-JEUGDPOCKETS * TERRIËR-JEUGDPOCKETS * TERRIËR-JEUGDPOCKETS

Het boek heeft een mooi vierkleurenomslag, is 192 pagina's dik en kost toch slechts:

95 ct.

VERKRIJGBAAR DOOR TUSSENKOMST VAN DE BOEKHANDEL. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN WORDEN UITGEVOERD NA ONTVANGST VAN HET VERSCHULDIGDE BEDRAG AD F 0.95 OP POSTREKENING NUMMER 9229 VAN DE N.V. DRUKKERIJ DE SPAARNESTAD, AFDELING EXTRA-UITGAVEN, TE HAARLEM. OP HET GIROSTROOKJE DUIDELIJK VERMELDEN „HET GEHEIM VAN DE WITTE RAAF". A.U.B. GEEN GELD OF POSTZEGELS IN BRIEVEN INSLUITEN. RECHTSTREEKSE BESTELLINGEN KUNNEN OOK WORDEN OPGEGEVEN BIJ DE PLAATSELIJKE AGENT VAN DIT BLAD.

Hou je gedekt, Slim. Hier heb je mijn kijker. Daarginds is de brug, een kilometer stroomafwaarts."

Tuff Dawson, agent van de Britse geheime dienst, sprak op zachte toon tegen zijn assistent Slim Harris en gaf hem de kijker.

Slim tuurde in de richting van de brug. Het was een stevig uitziend houten bouwsel, dat hoog boven het kolkende water van de rivier de beide oevers met elkaar verbond. „Ik kan van hier uit de weg niet zien, die over de brug loopt," fluisterde hij. „Die hoge palmbomen benemen me het uitzicht. Maar je weet zeker dat hier de weg overheen gaat, die dwars door het oerwoud loopt, is het niet?"

„Ja," zei Tuff en er verscheen een verbeten trek op zijn gezicht. „De weg loopt dwars door het oerwoud en hij gaat hier over de brug. Deze brug is de enige plaats in het hele land waar je met een auto de rivier over kunt. En dat weten de rebellen maar al te goed. . ."

Tuff en Slim bevonden zich in het heuvelachtige gebied van Temar, een

De brug over de rivier

oosters land, dat grotendeels met dicht oerwoud overdekt was. Temar was bekend om zijn diamantmijnen. Op last van de geheime dienst waren Tuff en Slim naar Temar gevlogen. De enige instructies die zij gekregen hadden, luidden ongeveer als volgt: „De koning van Temar heeft de Verenigde Naties gevraagd troepen en wapens te zenden om een einde te maken aan de activiteiten van de opstandelingen in zijn land, die zich in de binnenlanden ophouden. Er wordt op het ogenblik een U.N.O.-troepenmacht samengesteld en deze zal zo gauw mogelijk naar het bedreigde gebied vertrekken. U gaat intussen de situatie verkennen."

Nadat Tuff en Slim op het vliegveld van Temar geland waren, brachten zij allereerst een bezoek aan de koning. Hij begroette hen vriendelijk en voorkomend maar aan zijn gezicht was duidelijk te zien dat hij grote zorgen had.

„Uw land en het mijne zijn met elkaar bevriend," zei hij. „Uw regering heeft u naar mij toe gestuurd om te onderzoeken wat er moet worden gedaan om de diamantmijnen te beveiligen tegen de rebellen. Er zijn U.N.O.-troepen naar mijn land onderweg, maar zij zullen niet eerder dan morgenavond aankomen."

„Hebben de opstandelingen al een aanval gedaan op de mijnen?" vroeg Tuff.

„De mijnen worden op dit moment door hen belegerd. Als de U.N.O.-troepen niet heel gauw op het toneel verschijnen, zullen de rebellen ze zeker in bezit nemen. Er is maar een handj vol soldaten om de mijnen te beschermen en ik kan onmogelijk meer troepen naar het bedreigde punt sturen, omdat de rebellen de brug over de rivier de Fumi bezet houden."

Toen Tuff dat gehoord had wist hij genoeg. Een uur later vertrok hij met Slim naar de brug met de bedoeling de boel daar grondig te verkennen en te achterhalen of de brug nog intact was of door de rebellen al was vernield.

Hoe de twee detectives zich op hun tocht over de rivier ook inspanden, van de rebellen viel nergens iets te bespeuren. „Die lui zijn wel zo voorzichtig dat ze zich niet laten zien," zei Tuff. „Ook als er geen gevaar te duchten is, blijven ze onder dekking van het oerwoud. Maar ik denk dat er bij de brug wel een stelletje op wacht staat." Hij dacht een tijdje zwijgend na en vervolgde toen: „Eigenlijk hebben de rebellen niets aan de brug. Zolang hij overeind staat, vormt hij voor hen een bedreiging, want hij houdt de weg open voor de aanvoer van troepen naar de mijnen."

„Waarom hebben ze hem dan niet al lang vernield?"

Tuffs gezicht had weer die verbeten trek toen hij antwoordde: „Omdat ze waarschijnlijk willen wachten tot de U.N.O.-troepen hier zijn. Zodra hun konvooi de brug bereikt heeft, vernielen ze hem op de een of andere manier."

Slim floot tussen zijn tanden. Als Tuffs veronderstelling juist was, zouden de rebellen wachten tot de soldaten op de brug waren en hem dan pas vernielen.

„We moeten ze vóór zijn," zei Tuff. „Op de een of andere manier moeten we proberen hun plannen te verijdelen en de U.N.O.-troepen op tijd waarschuwen. Het eerste dat we doen is proberen ongezien bij de brug te komen. Ik wil de situatie ter plaatse goed opnemen."

Een uur later hadden ze de brug in het

oog gekregen. Ze hadden hun lichte motorboot in de beschutting van wat overhangende bomen gemanoevreerd. De brug rustte met de beide uiteinden op de oevers, die hier wel een meter of tien hoog waren. In het midden van de stroom werd hij gesteund door dikke houten pijlers, die rustten op een rotsblok, dat iets boven het wateroppervlak uitstak.

Na enige tijd wendde Tuff zich tot Slim en zei: „Kom mee, we gaan aan land. Leg de boot niet vast, maar laat hem de rivier afdrijven."

Slim keek hem niet begrijpend aan. Had hij goed gehoord? Als ze de boot verspeelden, waren ze overgeleverd aan de genade van het oerwoud en zijn ruige, meedogenloze bewoners, de rebellen.

Maar Slims aarzeling duurde slechts een kort ogenblik; toen gehoorzaamde hij aan het bevel van Tuff. Hij stapte aan land en gaf de motorboot een stevige duw. Deze zette onbemand koers naar het midden van de stroom en verwijderde zich dansend in de richting van de brug.

Een ogenblik keek Tuff de boot in gedachten na. „Goed," zei hij toen. „Nu moeten we proberen er op gelijke hoogte mee te blijven. Maar pas op voor de rebellen; zo min mogelijk lawaai maken en scherp uitkijken."

Terwijl de motorboot geleidelijk meer vaart kreeg, baanden Tuff en Slim zich een weg door het oerwoud op de oever van de rivier.

Opeens bleef Tuff, die voorop liep, zonder waarschuwing staan. Ergens recht voor hen weerklonk een schrille kreet: de roep van een vogel.

„Luister," zei hij. Een tweede kreet weerklonk, nu iets verder weg. Hij werd gevolgd door een derde, die weer van dichterbij klonk en langgerekt was.

„Ik snap het al," zei Tuff. „Dat zijn de rebellen. Ze gebruiken fluitsignalen om contact met elkaar te houden."

„Ja, je hebt gelijk," zei Jim. „Wat zou al dat gefluit betekenen?"

„Het zou me niet verbazen als een van hun wachtposten onze boot in de gaten gekregen heeft. Hij kan natuurlijk niet zien of er iemand aan boord is. Maar hij waarschuwt zijn kameraden verder stroomafwaarts."

Voorzichtig liepen ze verder door het moeilijk begaanbare terrein tot ze tenslotte op een hooggelegen plek kwamen vanwaaruit ze een goed uitzicht hadden op de brug en de rivier.

Hun boot dreef in de richting van de brug. Hij was er niet ver meer vandaan en zou hoogstwaarschijnlijk aanstonds tegen een van de pijlers botsen. Maar opeens schoot een smalle kano onder het groene bladerdak uit de oever tevoorschijn.

„Mijn plannetje lukt. Ze trappen erin," fluisterde Tuff en in zijn stem was een klank van voldoening te horen. Zijn opzet was geslaagd. Verdekt opgestelde rebellen hadden de boot in het oog gekregen en

Even later bereikten Tuff en Slim de oever van de rivier.

wat Tuff had verwacht gebeurde: ze stuurden een kano uit om het bootje te praaien en naar de oever te slepen.

„Het was de enige manier om hen uit hun tent te lokken," zei Tuff. „Ik ben er zo goed als zeker van dat ze aanstonds een boodschapper naar hun leider zullen sturen, die ergens hogerop in de heuvels moet huizen. Ik ben van plan die boodschapper achterna te gaan om erachter te komen waar hun hoofdkwartier ligt."

Het was een gewaagde onderneming. Tuff en Slim wisten dat de rebellen over een grote ervaring beschikten wat betreft het zich verplaatsen in het oerwoud. Zou het twee blanken lukken om een inboorling te schaduwen op zijn tocht door de jungle?

„Als we weten waar hun hoofdkwartier is," fluisterde Tuff, „gaan we een eind terug en verstoppen ons tot het donker is. Tegen de morgen kunnen we dan de weg bereikt hebben op een plaats enige kilometers voor de brug. Als de U.N.O.-troepen daar voorbijkomen, kunnen we hen waarschuwen."

Slim knikte. De bevelhebber van de troepen zou order kunnen geven het hoofdkwartier van de rebellen te vernielen. Waarschijnlijk zouden de rebellen verslagen zijn voor zij de brug onklaar hadden kunnen maken.

De kano had de motorboot intussen bereikt. De bemanning was druk in de weer en even later trokken ze de motorboot in de richting van de oever, waar Tuff en Slim, verscholen in de struiken op de heuvel, op neerkeken. De wand van de heuvel liep tamelijk steil naar beneden en eindigde op de smalle strook zand langs de rivier. De detectives kropen voorzichtig nog wat meer naar voren. Ze hoorden nu opgewonden stemmen en tuurden ingespannen naar het strand.

Op de oever van de rivier beneden hen verscheen een groepje onguur uitziende kerels. Ieder van hen had een geweer om de schouder hangen en een mes aan de gordel. Gespannen keken ze naar de langzaam naderbij komende motorboot.

De motorboot werd half op de zanderige oever getrokken en met een touw aan een dichtbijstaande boom vastgebonden. De rebellen klommen erin en onderwierpen alles aan een nauwkeurig onderzoek.

Opeens draaide een van de kerels zich om en schreeuwde iets tegen de anderen, die in en om de boot stonden. Hij wees op de motor en Tuff schrok. Slim verstond de taal van de rebellen niet, maar Tuff kende er genoeg van om de woorden te begrijpen. „Hij zegt tegen de anderen dat de motor nog warm is," zei hij.

De rebellen begonnen nu vlug met elkaar te overleggen en even later draaiden enkelen zich om en gingen het bos in. Tuff en Slim zagen hen onder zich tussen de bomen verdwijnen. Tuff begreep hun bedoeling. Ze gingen op zoek naar de inzittenden van de motorboot. . . Hij wendde zich tot Slim en fluisterde: „Als ze de plek vinden waar wij aan land zijn gegaan, dan hebben ze ons zo gevonden. Die lui zijn meesters in het spoorzoeken."

Het zag er allemaal niet erg rooskleurig uit. De twee detectives beseften dat ze zich in groot gevaar bevonden, maar hun gedachten gingen in de eerste plaats naar de brug ongeveer een halve kilometer stroomafwaarts.

Tuff tuurde naar het houten bouwsel en daarna naar de zes of zeven rebellen, die nog op de oever bij de motorboot stonden. Het was wel bijna zeker dat er onder de brug zware explosieve ladingen waren aangebracht, die bij een enkele druk op een knop tot ontploffing zouden komen. Hij trachtte zich voor te stellen waar de ladingen zouden zijn aangebracht en waar de kabel lag, via welke ze zouden worden ontstoken. „Waarschijnlijk hebben ze het ding verzwaard en rust het op de bodem van de rivier," mompelde hij. „Op een bepaalde plaats komt het uit het water te voorschijn en verdwijnt in het bos."

„De kabel staat natuurlijk in verbinding met een batterij, die opgesteld is op een plaats vanwaar de bewakers van de brug een flink stuk van de weg kunnen overzien. . ."

„Ja," onderbrak Slim hem, „en zodra de eerste wagens van het konvooi op de brug zijn, drukken ze op de knop en. . ."

Op dat ogenblik weerklonk in de verte een langgerekte kreet.

„Ze hebben waarschijnlijk de plek gevonden waar wij aan land zijn gegaan," zei Tuff. „Natuurlijk gaan ze nu onze

sporen volgen. Luister, ze waarschuwen de anderen."

Een hele serie scherpe fluitsignalen weerklonk in het oerwoud. De rebellen die nog beneden op de oever stonden, luisterden aandachtig.

„Die zullen zo dadelijk ook wel. . . Ja, kijk maar, daar gaan ze al," zei Tuff.

Alle rebellen hadden nu de oever verlaten en de detectives wisten dat ze langzaam maar zeker zouden worden ingesloten door hun achtervolgers. Tuff keek peinzend naar de rivier. Ze bevonden zich tamelijk dicht bij de oever; ze hoefden alleen de helling af te lopen. Hij keek naar de brug en toen naar de motorboot en opeens stond zijn besluit vast. Maar op het ogenblik dat hij zijn plan aan Slim wilde meedelen, trok een nieuw geluid hun aandacht. Het was een zwak gerommel, dat heel langzaam scheen aan te zwellen.

Slim draaide zich half om. „Kan dat soms het U.N.O.-konvooi zijn, dat deze kant uitkomt?"

„Het zou kunnen. De U.N.O.-troepen kunnen eerder aangekomen zijn dan verwacht werd. En dan zijn ze nu al onderweg naar de mijnen."

Tuff bedacht zich geen ogenblik. Hij kwam vlug overeind en zei: „Kom mee, we gaan naar beneden, naar de rivier. Denk erom: zo geruisloos mogelijk. Onderweg rapen we ieder een armvol takken, maar vlug, elke seconde is kostbaar."

Korte, scherpe fluitsignalen klonken door het oerwoud. Het was duidelijk dat de opstandelingen het spoor van de detectives gevonden hadden en bezig waren hen in te sluiten.

Even later bereikten Tuff en Slim de oever van de rivier. Op aanwijzing van Tuff liet Slim zich in het water zakken tot alleen zijn hoofd nog boven het oppervlak was. Tuff volgde hem. Ze hielden ieder de bos takken die ze verzameld hadden, boven hun hoofd bij wijze van camouflage en bewogen zich langs de oever in de richting van de aan land getrokken motorboot. Terwijl ze daarmee bezig waren klonken in het bos steeds luidere fluitsignalen van de opstandelingen. Het gerommel in de verte was intussen ook duidelijker geworden.

Tuff was het eerst bij de motorboot. Hij trok zijn mes en sneed het meertouw door. Maar op hetzelfde ogenblik uitte hij een verwensing. De motorboot, die door de rebellen half op de zanderige oever was getrokken, zat muurvast. Zijn plan om ermee naar de brug te varen was onuitvoerbaar.

Een ogenblik staarde Tuff verslagen naar de motorboot. Toen viel zijn blik op de kano, die ernaast op het strand lag. Het was een uiterst licht bootje, eigenlijk niet meer dan een uitgeholde boomstam.

„Vlug, Slim, trek de kano in het water. Gauw, voor de rebellen ons in de gaten krijgen. Een, twee. . . hup."

Ze hadden beiden hun takken neergegooid en trokken nu de kano met vereende krachten naar het water. Toen het bootje eenmaal dobberde, zei Tuff: „Omdraaien dat ding en eronder duiken."

Zonder veel moeite draaiden ze het bootje om, kropen eronder en hielden het ieder met een hand vast, zodat het niet in zijn normale stand kon terugdraaien. Toen begonnen ze naar het midden van de rivier te zwemmen, terwijl ze de kano als een groot schild met zich meezeulden. Toen ze eenmaal midden op de stroom waren maakte Tuff met zijn zakmes een gat voor in de wand van de kano, waardoorheen hij de omgeving kon verkennen.

Ze waren nu vlak bij de brug, die hoog oprees uit het snel stromende water. Boven het geluid van het water hoorden ze geschreeuw op de oever van de rivier. Door zijn kijkgat zag Tuff enkele van de rebellen staan. Ze wezen op de kano.

„Let op, ik stuur de kano tegen de middelste pijler," zei Tuff. „Zo gauw we daar zijn, moet jij hem op zijn plaats houden. Hij mag niet wegschieten."

Het geluid van het naderende konvooi was nu duidelijk te horen. Tuff klemde zijn kaken op elkaar. Hij had nog maar een paar minuten. Dan zou de eerste vrachtwagen vol met soldaten en munitie over de brug rijden.

De kano schudde en kraakte toen hij tegen de pijler van de brug belandde. Met inspanning van al hun krachten manoevreerden ze de kano zo, dat de stroom hem tegen de pijler duwde en op zijn plaats hield.

Tuff haalde diep adem en het volgende ogenblik verdween hij in het water van de rivier. Hij hield zijn mes tussen zijn tanden geklemd en zocht met zijn handen de bodem af op zoek naar de kabel. Hij was er zeker van dat de kabel hier ergens moest liggen. Alles om hem heen was donker en zwart en hij besefte dat hij binnen een paar tellen naar boven zou moeten, wilde hij niet de kans lopen te stikken. Even schoot de mogelijkheid hem door het hoofd dat hij de kabel niet zou vinden. Dan zou alle moeite voor niets zijn geweest en wachtte hem en Slim zowel als een deel van de soldaten de dood. . .

In een laatste krachtsinspanning greep hij om zich heen en nu voelde hij iets tussen zijn vingers. Het was de kabel. Met zijn mes maakte hij een hakkende beweging, de kabel was doormidden. Tuff liet de stukken vallen en schoot naar boven.

Op het ogenblik dat hij boven water kwam, hoorde hij boven zich een donderend geluid en hij begreep dat hij geen moment te vroeg was geweest. De voorste wagen van het konvooi reed over de brug. Vlak daarop hoorde hij schoten.

Tuff dook weer onder de kano. „Alles is in orde," zei hij hijgend. „De brug is gered. De rebellen hebben ontdekt dat hun explosieve lading niet werkt. Ze schieten op het konvooi, maar daar zullen ze weinig mee bereiken."

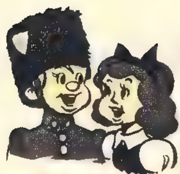

Tuff en Slim hadden de brug gered. De rebellen hadden het nu zo druk met het beschieten van het konvooi, dat ze geen aandacht schonken aan de motorboot of de kano.

Tuff en Slim draaiden het vaartuigje in zijn normale stand, stapten in en voeren met hun handen peddelend terug naar de motorboot. Spoedig zouden ze Temar verlaten en teruggaan naar Londen, waar de geheime dienst zonder twijfel een nieuwe opdracht voor hen in petto had. . .

BILLIE TURF, het dikste studentje ter wereld

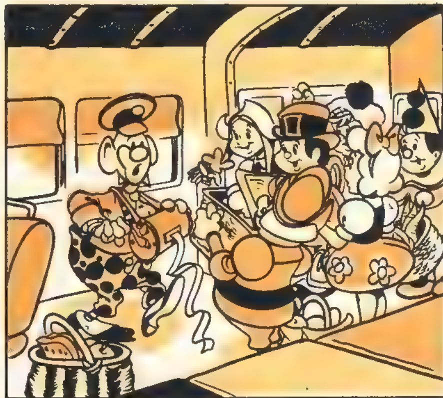

SPELEND

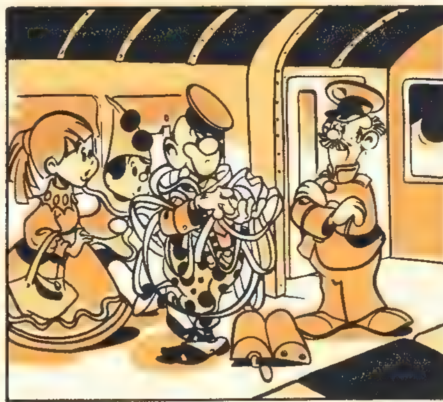
Kwink de clown had altijd al graag busconducteur willen worden en toen hij op een dag in het kantoor van de busonderneming een bordje zag hangen, waarop stond „Conducteur gevraagd", meldde hij zich meteen aan. Hij werd aangenomen en kreeg een pet en een kaartjesautomaat.

Even later stond Kwink op de bus. Alles ging prima zolang er maar weinig passagiers waren die een kaartje moesten hebben. Maar toen een paar haltes verder de bus volstroomde met passagiers, wist de arme clown zich geen raad meer. Zenuwachtig draaide hij aan zijn kaartjesautomaat.

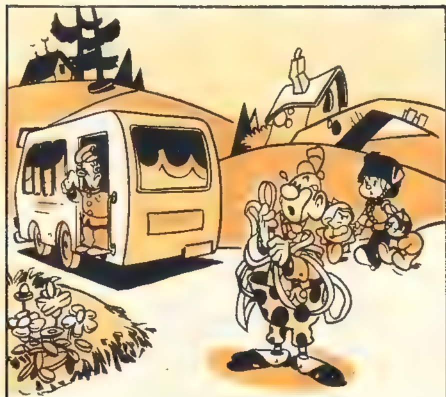

Maar toen gebeurde er iets onverwachts. Opeens weigerde de kaartjesautomaat. Hoe Kwink ook aan de handel draaide, er kwam geen kaartje meer uit. „Ook dat nog!" zuchtte hij en toen struikelde hij over een mandje van een van de passagiers en viel midden in de bus op de grond.

De kaartjesautomaat viel ook op de grond, klapte open en de lange stroken papier die erin zaten, vielen eruit en rolden door de bus. Zenuwachtig begon Kwink de stroken bij elkaar te zoeken en net toen hij alles gevonden had, stapte er een controleur in de bus.

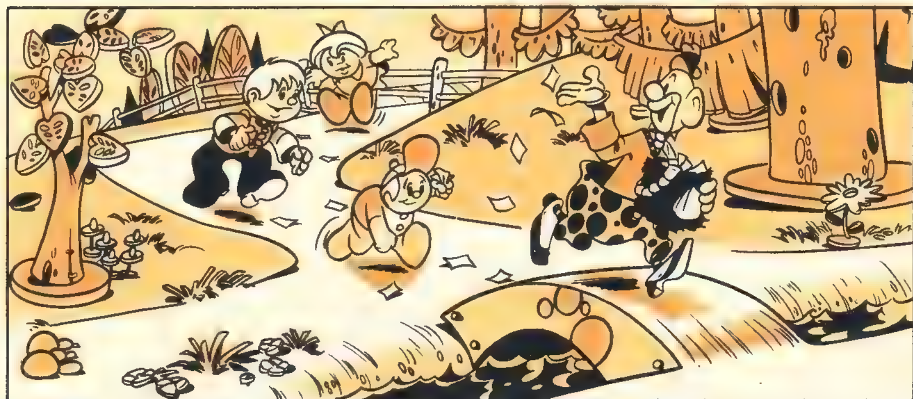
SPEELGOED

De controleur was woedend. „Wat heb je nu toch gedaan?" riep hij. „Jij bent me ook een conducteur van niks!" En hij gelastte Kwink onmiddellijk uit te stappen. De arme clown deed het en stond even later met een zielig gezicht en een armvol papierstroken langs de weg.

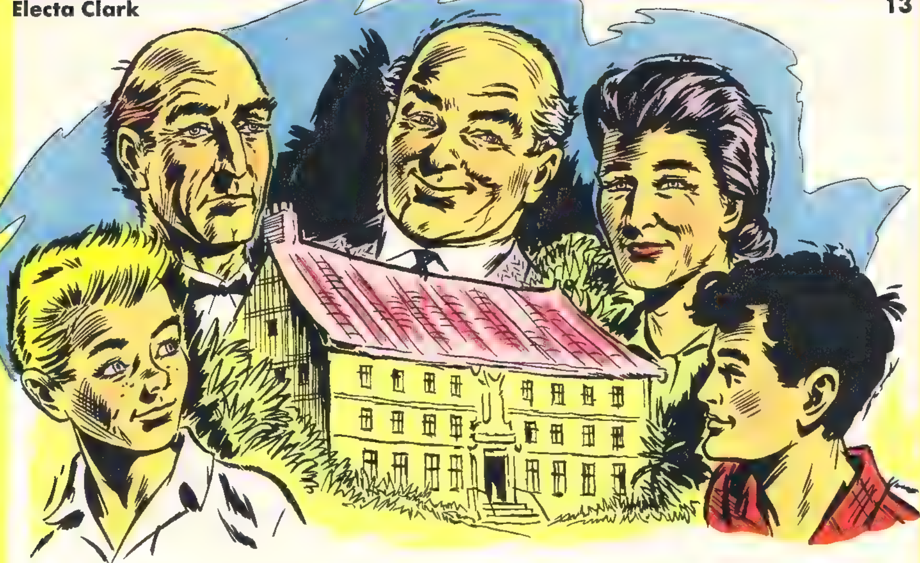

Op dat ogenblik kwam Tommie voorbij samen met de tweeling Ballon. Bennie en Jennie hadden juist een beetje ruzie met elkaar en Tommie wist niet goed hoe hij ze weer met elkaar zou kunnen verzoenen. Toen zag hij de papierstroken van Kwink en opeens kreeg hij een idee.

Hij scheurde de stroken in kleine stukjes en deed die in zijn kolbak. „Waar doe je dat voor?" vroegen Kwink en de tweeling verbaasd. „Omdat jullie zo'n slechte bui hebben," lachte Tommie, „vind ik dat we maar eens een spelletje moesten doen! We gaan een beetje spoorzoeken!"

En dat deden ze. Kwink pakte de kolbak, liep ermee het bos in en liet telkens een stukje papier achter zich op de grond vallen. De anderen moesten de papiertjes oprapen en zo zijn spoor volgen. Ze vermaakten zich best. Kwink was zijn avontuur op de bus vergeten en de tweeling hun ruzie.

De wonderlijke avonturen van Casey McKee

Met tekeningen van Herman Giesen

KORTE INHOUD: *Casey McKee komt in de zomervakantie logeren bij zijn oom, meneer Bouncer. In de tuin van oom Bounce vindt hij in een vogelbad een brief, die aan hem gericht is. Later wordt hij hartelijk verwelkomd door zijn oom. Oom Bounce vertelt dat er de laatste tijd vreemde dingen in zijn huis gebeuren. Een kist met souvenirs uit Afghanistan is bijvoorbeeld verdwenen. Later vindt Casey de kist terug. Hij maakt kennis met Ben, een jongen van zijn leeftijd. Deze vertelt, dat een zekere White geprobeerd heeft de vrachtauto van zijn vader te huren om een kist af te halen bij de villa van Caseys oom. Casey gaat naar het goederenstation waar de butler een kist afhaalt. Op de terugweg wordt hun auto beschoten door een stel bandieten. Thuis wordt de kist, die uit India afkomstig is, uitgepakt. Er komt onder andere een fraai bewerkt doosje uit, dat meneer Bouncer tijdens een verblijf in India gekocht heeft op aanraden van zijn bediende, Philemon Taylor. 's Nachts betrapt Casey twee inbrekers, die het doosje proberen te stelen. De dag erna zien Ben en hij een onbekende bij het huis.*

Casey keek op. Iemand verschool zich achter de hoge, dichtgegroeide doolhof. Er was geen ander woord voor: hij verschool zich. Zijn lichaam was gedeeltelijk achter de groene muur, die zo bewonderenswaardig recht geknipt was, verborgen.

,,Nee, dat is Baars niet," antwoordde Casey. Hij voelde een plezierige rilling van angst langs zijn rug naar boven kruipen. ,,Ik heb die vent nog nooit eerder gezien."

De jongens liepen wat langzamer. De verborgen figuur scheen te aarzelen, maar toen kwam hij helemaal te voorschijn. Casey keek snel even om. Hij zag dat, terwijl hij en Ben op deze plaats vanuit het huis gezien konden worden, de wegkruiper vanuit het huis volkomen onzichtbaar was door de enorme doolhof.

De vreemde glimlachte hen nu vriendelijk toe. Hij gebaarde met zijn hand dat ze dichterbij moesten komen. Hij legde een vinger op zijn lippen. Juist dat gebaar, dat om geheimhouding vroeg, deed de jongens dichterbij komen. Die vinger op de lippen suggereerde een samenzwering. Het leek of ze nu met hun drieën een komplot hadden gesmeed tegen de mysterieuze gebeurtenissen in het huis van oom Bounce.

,,Zeg," fluisterde Casey tegen Ben, ,,het is nog maar een jongen. Hij is niet ouder dan wij. Kom op, dan zullen we eens zien wat er aan de hand is."

Casey ging naar voren. Zijn ogen straalden. Hij kon er niets aan doen, maar hij hield zo van het avontuur. Ben, die bedachtzamer was, liep langzamer. Maar hij kwam wel.

,,Hallo," zei Casey zacht. ,,Wat wil jij ?"

,,Wens met u te praten," antwoordde de vreemde jongen, ook heel zachtjes. Het was een tamelijk ongewone stem. Het accent was ongewoon. Deed die geaffecteerde stem met de ongebruikelijke woordkeus hem niet denken aan de vreemde

stem die hij gisternacht had horen schreeuwen tijdens de vechtpartij op het grasveld?

,,Waar wil je over praten?" vroeg Casey voorzichtig. Hij stond nu stil. Hij keek nog eens achterom. Hij voelde zich niet op zijn gemak, omdat hij en Ben niet meer vanuit het huis zichtbaar waren. Hij kon toch altijd nog om hulp roepen, maar. . . wat een onzin, hij was toch niet bang. . . of wel soms?

,,Mij is iets bekend over de mannen die gisteren bij u ingebroken hebben," zei de vreemdeling dringend. ,,Iets dat u wenst te weten. Niet voor de oren van uw politie. Kom, kom naderbij."

Hij maakte weer een gebaar naar Casey en Ben om dichterbij te komen. Hij lachte hen vriendelijk toe en Casey moest wel teruglachen. De jongen was slank, kaarsrecht en niet erg groot. Zijn huid was donkerbruin, zelfs donkerder dan die van Ben. Zijn gezicht was heel smal en goedgevormd. Zijn haar glom als zwart satijn.

Casey bestudeerde het gezicht van de vreemde jongen en ging bij hem staan. ,,Wat is er nou aan de hand?" vroeg hij nieuwsgierig. Plotseling besprong een panter hem van achteren. Tenminste, Casey dacht een krankzinnig moment lang, dat het een panter was. Hij vocht en probeerde de panter van zich af te schudden. Hij keek over zijn schouder en zag dat hij in de greep was van een andere man — of jongen beter gezegd — die zijn polsen greep en achter zijn rug vasthield, zodat Casey daar volkomen hulpeloos stond. De knappe, donkere jongen deed een stap naar achteren. ,,U bent gekatnipt," kondigde hij met genoegen aan. ,,U bent mijn gevangene. U moet niet tegenvechten, dan zal Rashid u niet bezeren."

TWAALFDE HOOFDSTUK

In de val

,,Maar. . . maar. . . wat is dat nou?" sputterde Casey tegen. ,,Wat gebeurt er? Toe! Toe, laat me los. Laat mijn armen los! Ben. . . hee, Ben, waar ben je?"

,,Wanneer u de persoon bedoelt die u begeleidde," zei de vreemde jongen met zijn aardige buitenlandse stem, ,,hij is verwijderd. Het is jammer dat u niet alleen was. Hij zal niet bezeerd worden. Alleen maar gevangen gehouden totdat onze zaken geregeld zijn."

,,O, maar hoe ging. . . hoe werd hij zo vlug verwijderd en zo geruisloos?" vroeg Casey met verbazing.

,,Ah. Hebt u weleens van jioe-jitsoe vernomen? Mijn. . . een begeleider van mij die u niet opgemerkt hebt, heeft uw vriend heel gemakkelijk overmeesterd. Jioe-jitsoe is een knappe wijze van worstelen, begrijpt u."

Bens verdwijning was zo snel en zo geruisloos in zijn werk gegaan, dat Casey nog steeds verbaasd was. Het was bijna tovenarij, de manier waarop hij verdwenen was

,,Het is niet eerlijk," zei Casey bezorgd, ,,om Ben in deze zaken — of hoe je het dan ook noemen wilt — te slepen. Hij was alleen maar bij me op bezoek. Vertel nou eens wat er aan de hand is! Waarom laat je me op deze manier vasthouden? Laat me gaan, mispunt!" Maar toen Casey probeerde zijn polsen vrij te krijgen, werden die alleen maar steviger vastgegrepen door zijn bewaker. ,,Auww!" zei Casey. Hij bukte voorover omdat hij een scherpe pijn in zijn schouders voelde doordat zijn polsen achter zijn rug omhoog werden geduwd.

,,Kom, meneer McKee, doe het — doe het. . ." De jongen probeerde het juiste woord te vinden en toen maakte hij met een flitsende glimlach zijn zin af: ,,Doe het rustig aan! Kom, ik wens u te blinddoeken en u mee te nemen naar. . ."

,,Wacht eens even. Waarom kunnen we hier niet praten?" zei Casey ernstig. ,,Ik weet wie je bent — jij bent een van die lui die dat kat. . . dat kidnapbriefje hebben geschreven. Dus jullie sturen al die briefjes over de heilige dolk en de blauwogige vis. Hoor nou eens, ik kan jullie verzekeren dat mijn oom jullie dolk en jullie vis niet heeft. Hij weet er helemaal niks van. Hij was net zo verbaasd over dit alles als ik!"

Hij keek in het gezicht van de andere

Juist dat gebaar, dat om geheimhouding vroeg, deed de jongens dichterbij komen.

jongen — niet in het gezicht van degene die hem vasthield, want zijn overmeesteraar stond achter hem. De donkerkleurige jongen beantwoordde zijn blik heel ingespannen. Het was duidelijk dat hij onder de indruk was van Caseys eerlijke toon. Hij scheen na te denken. Toen schudde hij zijn hoofd. Hij klemde zijn dunne lippen op elkaar.

„U kunt dit juist achten," zei hij kort en bondig. „Maar ik weet beter. De dolk en de vis verdwenen in hetzelfde uur dat mijn vader de kroonjuwelen aan uw oom toonde."

„Bedoel je... je vader... de kroonjuwelen," begon Casey brabbelend. „Bedoel je dat jouw... uw vader de maharadja..."

De jongen maakte een stijf en formeel buiginkje.

„U heeft gelijk," zei hij. „Ik heb mijn identiteit voortijdig prijsgegeven. Maar nu ik toch zover gegaan ben, mag u wel weten dat mijn vader Zijne Hoogheid maharadja Jahan Shri Bahadur Bhim Ranjit Sardar Singh is."

„Nou, dat is een hele mond vol," zei Casey bewonderend en hij vroeg zich af waarom zijn antwoord hem zo bekend in de oren klonk.

„Dus u bent ook een hoogheid?" vroeg hij. „Wordt u dan later ook maharadja?"

„Ja, ik ben de kroonprins van... nee!" De jonge prins zweeg met een ongeduldig gebaar van zijn slanke hand. „Dit is maar ijdele praat. Kom, Rashid, breng hem dit pad af en dan zullen we hem blinddoeken en..."

„Wacht nou toch eens even," zei Casey overredend. „Laat me nou eerst een paar dingen zeggen." (Ongetwijfeld zou Casey nog een paar dingen te zeggen hebben, als hij voor een vuurpeloton had gestaan in plaats van alleen maar voor deze jongen.) „Als u een paar minuten naar mij wilt luisteren, dan beloof ik dat ik niet om hulp zal roepen. Op mijn woord van eer."

De prins neeg op een hoffelijke manier zijn hoofd alsof hij zijn toestemming gaf. Hij wachtte af. Dus ging Casey door:

„Allereerst, waarom denkt u dat mijn oom hier iets mee te maken heeft? U zegt dat de juwelen op het moment verdwenen dat mijn oom ze zag liggen op de tafel voor hem. Nou, dat bewijst nog niet dat hij een dief is. Daar waren toch nog meer mensen bij? Bewakers en..."

„Dat is zo," gaf de prins toe. „Veel later — weken nadat uw oom India had verlaten en naar zijn huis reisde — heeft een van de bedienden bekend dat hij een grote som geld ontvangen had om de voorwerpen *voor uw oom* te stelen."

„Dan heeft hij dat gelogen!" riep Casey woedend. „Mijn oom zou nog geen dubbeltje stelen! Nog geen cent! En ook geen miljoen! Durf dat nog eens te..."

In een plotselinge vlaag van woede begon Casey te vechten tegen de man die zijn polsen vasthield. Maar na een paar seconden gaf hij de strijd op. Hij was hulpeloos in de greep van die man. Hij slikte een paar keer en probeerde zijn woede voorlopig te bedwingen. Hij herhaalde wat rustiger: „Uw bediende heeft gelogen."

„Nee," zei de prins krachtig. „Deze man, die een van de bewakers van de tafel met juwelen was, wordt sedert jaren vertrouwd. Maar hij werd omgekocht door een bediende van uw oom. Dat heeft hij kunnen bewijzen. De knecht van uw oom."

„Philemon Taylor!" riep Casey plotseling opgewonden uit. „Zo heet hij — Philemon Taylor — is het niet zo?"

De Indiase prins zei: „Ja-a. Dat is waar. Het is een vreemde naam, vindt u niet?"

„Nou, oom heeft die man pas in India in dienst genomen! Dat was in die stad... och, kom, hoe heet die nou ook al weer... Jopper... nee, Jodhpur! Mijn oom kende die Taylor helemaal niet. Hoor eens, als Taylor die bewaker heeft omgekocht om die dolk en dat andere ding — wat het dan ook is — te stelen, dan heeft hij dat voor zichzelf gedaan en niet voor oom Bounce. Dat betekent dat Taylor die dingen heeft. En dan komt u hier, na de halve wereld achter mijn oom aan gereisd te hebben, terwijl die Taylor al die tijd de dingen in zijn bezit heeft!"

De jonge prins keek geschrokken. „Bedoelt u... meent u echt... dat Taylor niet meer in dienst van uw oom is? Is hij niet de man die in uw huis werkt?"

„Als u Baars bedoelt, dat is de butler," zei Casey. „Nee, Taylor is niet bij ons. Tenminste... tenminste... mijn oom zegt dat hij in India is gebleven. Als Taylor en Baars een en dezelfde zijn, dan staat mijn oom een reuzeverrassing te wachten."

Over Caseys hoofd heen ontmoetten de ogen van de prins die van de man die Casey vasthield. De jonge Indiër was kennelijk zeer verbaasd.

„Ik heb er nooit aan getwijfeld," zei hij langzaam, „of meneer Bouncer was de aanstichter van deze diefstal. Als hij onschuldig is — als zijn bediende de dader is — dan heb ik onjuist gehandeld... ik kan me vergist hebben... Nee."

De jongen ging plotseling rechtop staan. Zijn donkere ogen flikkerden. „Onmogelijk!" zei hij heerszuchtig. „Ik kan me niet vergist hebben. U bent niet de vertrouweling van uw oom, meneer McKee. U bent degene die zich vergist heeft. Nu zullen wij mijn plan ten uitvoer brengen. U wordt gevangengehouden totdat uw oom besluit de twee voorwerpen, die hij mijn vader ontstolen heeft, terug te bezorgen. Of," verbeterde hij zichzelf, „die voor uw oom gestolen werden."

„Nou," zei Casey met een levendige belangstelling voor zijn lot, „waar gaan we naar toe? Brengt u me naar het huis hiernaast?"

Na een paar seconden gaf hij de strijd op. Hij was hulpeloos in de greep van die man.

„Wat! Weet u dat ik... landgoed hiernaast..." stotterde de prins. Hij keek verbaasd en boos.

Casey grinnikte. Het was leuk om te merken dat voor de verandering hij nou eens degene was die vóór een verrassing zorgde. De Indiër had zich klaarblijkelijk goed schuilgehouden. Natuurlijk wist Casey niet zeker dat dit huis de schuilplaats was. Het was alleen maar gemakkelijk te raden na zijn ontmoeting met de zenuwachtige jongeman die het mes getrokken had. Dat hij de prins een dergelijke verrassing had bezorgd, vergoedde zijn pijnlijke polsen een beetje. Hij zei onverschillig:

„Ik zag u gisteren theedrinken op het grasveld. Ik zag drie mensen die gekleed waren in..." Casey kon erniets aan doen, maar hij moest nog lachen. „Ik dacht dat u een badhanddoek om uw hoofd had gewikkeld omdat u net uw haar gewassen had of zo iets. Natuurlijk droeg u echte — hoe noem je die dingen ook al weer — tulbanden."

De andere jongen leek uit het veld geslagen. Hij vond het niet prettig dat hij bespioneerd was, terwijl hij dacht dat hij zich zo goed schuil had gehouden.

Casey maakte van de gelegenheid snel gebruik. Hij voelde dat dit het moment was om de discussie met de prins te winnen. Omdat zijn tegenstander zogezegd van zijn apropos afgebracht was.

„Hoor eens," zei hij vlug, „al dit gedoe om die dolk begon gisteren, nietwaar? Het begon op de dag dat die pakkist voor oom Bounce uit India aankwam, niet? Jullie hadden het huis al een keer doorzocht, voordat ik hier kwam logeren, en toen werd er niets gevonden."

Een soort gesluierde blik in de ogen van de Indiër wees erop, dat Casey goed geraden had en dat het deze jongen en zijn vrienden waren geweest die ingebroken hadden in de beruchte nacht dat het Mickey-Mouse-horloge werd gestolen.

„Goed," ging Casey snel door. „Gisteren kwam die kist met spullen uit India. Misschien zitten jullie spullen daarbij. Misschien zitten ze wel in die doos — die doos die helemaal ingelegd is met goud en email — een juwelendoos, zoals oom Bounce hem noemt. Die Taylor heeft mijn oom overgehaald die kist te kopen."

De prins luisterde aandachtig. Met een hooghartige stem zei hij:

„Ik hoor dat u meer over deze hele geschiedenis weet dan u wilt toegeven."

„Nou, ik kan twee en twee optellen, net als ieder ander, en dan krijg ik vier en een half," flapte Casey eruit. „Nou, stel je voor dat u wilt weten wat er nou in die doos zit. Wat zou u zeggen als ik u vertel dat die doos nog geen vijf meter van u vandaan is?"

„Wat!" riep de prins uit. Hij sprak heel vlug en opgewonden met de man die Caseys polsen vasthield. Maar hij sprak in zijn eigen taal. Hoewel Casey heel aandachtig luisterde, kon hij er geen touw aan vastknopen.

„Waar? Vijf meter van mij vandaan?" vroeg de prins aan Casey. „En zitten de dolk en de blauwogige vis in die doos?"

„Dat weet ik echt niet," antwoordde Casey eerlijk. „Oom Bounce heeft vergeten hoe de doos open moet en ik ben er ook nog niet achter. *Hij* zegt dat de doos leeg is. Dus ik kan niks beloven. Maar ik weet wel waar de doos is."

Casey was zo eerlijk dat hij zijn woorden heel zorgvuldig gekozen had. Hij had niet gezegd dat de doos vijf meter hier vandaan was. Nee, hij had gezegd: „Wat zou u zeggen als ik u vertel dat die doos nog geen vijf meter van u vandaan is?" En ook: „Ik weet waar de doos is!" Tenminste, hij wist waar hij hem een uur geleden verborgen had: gewikkeld in een vuil overhemd en achter wat boeken verborgen in zijn kamer.

„Breng de doos," beval de Indiase prins heerszuchtig.

„Ja, maar dan moet u op uw beurt iets voor mij doen," begon Casey.

Maar de prins zei scherp: „Waarom zou ik iets voor u doen? Geef me de doos."

„Dat doe ik niet," zei Casey koppig. „Ga je gang. Katnip me maar. Iedereen in ons huis weet toch wel waar ze me dan moeten vinden."

Wordt vervolgd

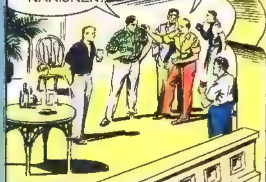
Ted en Tom
en de monsterrace

TED RAWLEY EN TOM BOYCE, DEELNEMERS AAN EEN INTERNATIONALE AUTORACE, HADDEN IN EL KAZIR EEN PLAATSELIJKE RACE GEWONNEN, WAARDOOR ZE HUN VRIJHEID HADDEN HERKREGEN. MALDON, TEDS TEGENSTANDER, HAD GEPROBEERD HEM UIT TE SCHAKELEN, MAAR ZONDER SUCCES...

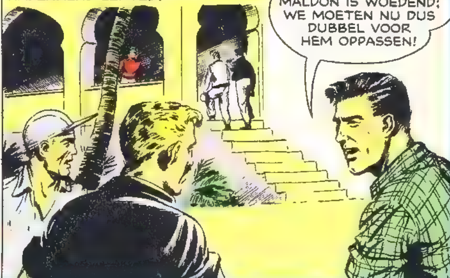

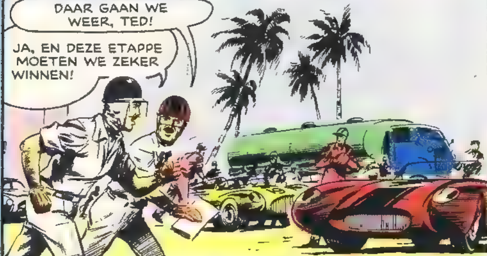

INTUSSEN SPRAK MENEER EXE, TEDS GEHEIMZINNIGE VIJAND, MET SJEIK BEN HASSAN.
WIJ GAAN NU OP WEG! VÓÓR MORGENAVOND IS RAWLEYS WAGEN MIJN EIGENDOM!

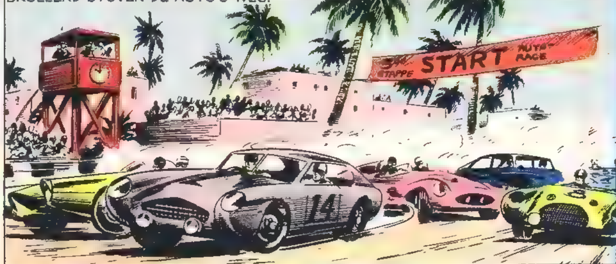

HET KAN NIET MISLOPEN. IK HEB ALLES GRONDIG UITGEWERKT!

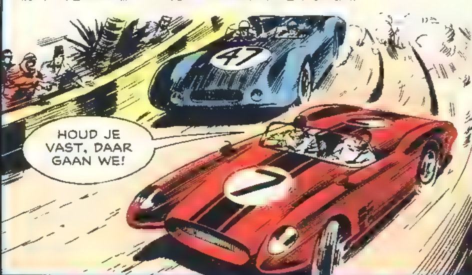

DE SJEIK EN ZIJN MANNEN REDEN IN GALOP DE WOESTIJN IN...

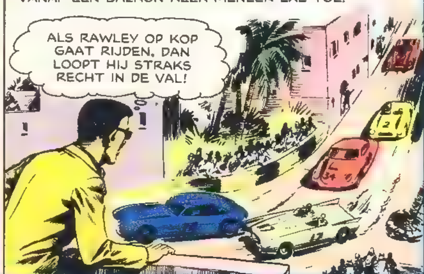

DE VOLGENDE MORGEN HAASTTEN DE RENNERS ZICH NAAR HUN WAGENS.
DAAR GAAN WE WEER, TED!
JA, EN DEZE ETAPPE MOETEN WE ZEKER WINNEN!

DE METEOOR REED NAAR DE STARTPLAATS.
IK ZAL PROBEREN METEEN OP KOP TE KOMEN EN DAAR TE BLIJVEN!

EN EVEN LATER...
3de ETAPPE
START

BRULLEND STOVEN DE AUTO'S WEG.
3de ETAPPE START AUTO-RACE
14

TED PROBEERDE METEEN VOORAAN TE KOMEN.
HOUD JE VAST, DAAR GAAN WE!
47
7

VANAF EEN BALKON KEEK MENEER EXE TOE.
ALS RAWLEY OP KOP GAAT RIJDEN, DAN LOOPT HIJ STRAKS RECHT IN DE VAL!

MUG en MIK

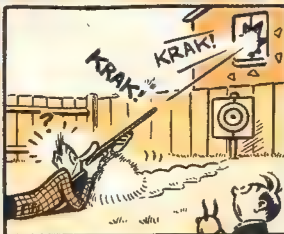

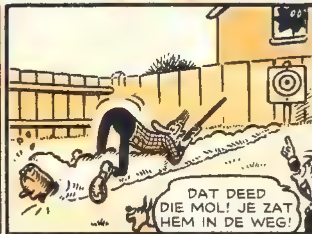

Ziekenlijstje

Anneke Prins (12), Sanatorium Sonnevanck, Zaal 5, Harderwijk, zou graag wat post ontvangen. Anneke spaart foto's van filmsterren, foto's van dieren en postzegels en ze leest erg graag.

Truus Bodewes (14), R.K. Ziekenhuis, A.P. 3, Hereweg, Groningen, ligt al een hele tijd met reuma. Truus spaart foto's van filmsterren en ansichtkaarten.

Peter van Beers, Sanatorium De Klokkenberg, K 36, Breda, wil ook graag wat post ontvangen. Hij spaart postzegels en foto's van filmsterren en zangers (Paul Anka, Fats Domino, Conny).

Het komt in de bus

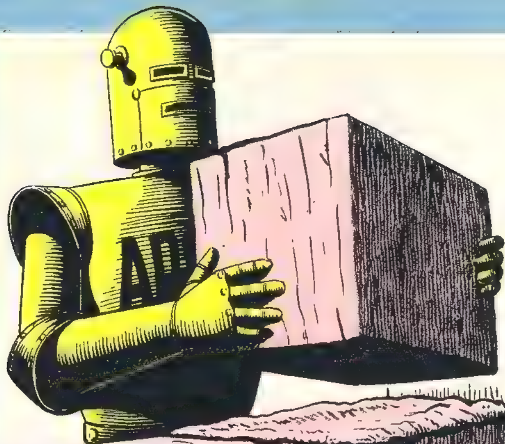

ONZE CORRESPONDENTIE- EN RUILRUBRIEK

Vervolg van blz. 10

driksochstraat 48A, Rotterdam-3, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Wies Koethoven (16)* en *Addie v. Kemenade (15), Marialaan 43, Reusel (N.-Br.)*, willen corresponderen met jongens van hun leeftijd, liefst in Nederland. • *Jo Meers (14), Wijenweg 103, Treebeek (L.)*, wil corresponderen met een jongen of meisje van zijn leeftijd. Verder heeft hij een meccanodoos te ruil voor onderdelen Trixtrein. Eerst schrijven. • *Anton Klein (16), v. Goghstraat 52A, Den Haag*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Peter v. d. Putten (12), Ruyschenbergstraat 17, Gemert (N.-Br.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby: filmsterren. • *Rocus Westdijk, Gatsedijk 7, Maasdam (Z.-H.)*, wil corresponderen met een meisje van zestien jaar in Noord-Holland. • *Annie Velthoven (16), Vreewijkseweg 25, Deurne (N.-Br.)*, zoekt een correspondentievriend. Hobby: filmsterren. • *Herman den Bode (18), Liesbosweg 65, Utrecht*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. • *Wilma Alards, Pfalmstraat 32, Ravenstein*, wil corresponderen met een Nederlandse jongen van vijftien of zestien jaar. • *Jos Bitter (13), Lange Vorststraat 96, Goes*, zoekt een r.k. correspondentievriendin van zijn leeftijd. • *Ria Voermans (16), Heistraat 64, Rijen (N.-Br.)*, en *Ina Broeders (15), Heistraat 54, Rijen (N.-Br.)*, willen corresponderen met leeftijdgenoten in binnen- of buitenland. • *Ria Bol (14), Zeestraat 37, Monster*, wil corresponderen met een jongen van vijftien jaar. • *Truus de Vroomen (11), Herenweg 81, Warmond*, wil corresponderen met een r.k. meisje van haar leeftijd, dat van muziek en van paardrijden houdt. • *Frans Stapelbroek (14), Jan v. Arkelweg 94, Achterveld (Utr.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje, liefst in zijn omgeving. • *Thea Elders (14), Vossenstraat 36a, Arnhem*, wil corresponderen met een Indisch meisje of Indische jongen, liefst in de omgeving van Arnhem. Hobby's: filmsterren en muziek. • *Francis Adema (13), Lievelderweg 121, Lievelde (Gld.)*, wil corresponderen met een r.k. meisje of jongen. • *Gré Heijnen (13), Europaweg 131, Nieuw-Schoonebeek (Dr.)*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. Hobby's: schaatsen, zwemmen en muziek. • *Nancy Stijnen (12), Begijnenhofstraat 1, Weert*, wil corresponderen met een meisje of jongen van haar leeftijd. • *Sjeannie (14)* en *Henny (16) v. d. Oetelaar, Boxtelsebaan 117, Oisterwijk*, willen ieder corresponderen met een jongen van hun leeftijd. • *Adrie v. d. Grift (14), Lijsterbeslaan 6, Scherpenzeel (Gld.)*, wil corresponderen met een meisje van zijn leeftijd. Hobby's: suikerzakjes, schaatsen, zwemmen en voetbal. • *Wim Stoltenberg, Hunzestraat 98 II, Amsterdam-Z.*, zoekt een correspondentievriendin van zeventien of achttien jaar. Ook zou hij graag adressen hebben van meisjes in Duitsland of Engeland. • *Hans v. d. Kloot (12), Burg. Ketelaarstraat 5, Warmond*, wil corresponderen met iemand van zijn leeftijd. Hobby's: zwemmen en vliegtuigplaten sparen. • *Laura Haasdijk, Zonnebloemstraat 12, Tiel*, wil corresponderen met een meisje van elf of twaalf jaar. • *Gonny (15)* en *Laura (16) Bouw, Noordende 25, Helmond*, zoeken een correspondentievriendin of -vriend van hun leeftijd in Nederland of Duitsland. • *Jopie van Leyden (14), Wolstraat 28B, Rotterdam-11*, wil corresponderen met een jongen tussen veertien en zestien jaar. • *Rob Hompe (11), Valckenierstraat 6hs., Amsterdam-C.*, wil corresponderen met een jongen of meisje in Gelderland, liefst in Nunspeet. • *Ellie v. Diggelen, Hendrik Braamstraat 5, Gendt (O.B.)*, wil corresponderen met een meisje van twaalf of dertien jaar. • *Joop v. Opstel (15), Brasemstraat 85, Meeuwenplaat, Hoogvliet*, wil corresponderen met een jongen, liefst in Gelderland of Noord-Brabant. Hobby's: fietsen, wandelen, zwemmen en roeien.

De man van staal

★

TED, KEN EN ARCHIE, IN PERU OP ZOEK NAAR EEN SCHEEPSWRAK, WAREN AANGEKOMEN IN EEN OUDE INCASTAD. ZAMITO EN TRASK WAREN HEN GEVOLGD EN HADDEN ARCHIE ONKLAAR WETEN TE MAKEN...

★

BEHOEDZAAM STAPTEN ZE AAN BOORD.
MISSCHIEN IS HET GOUD AL WEG!
NEE, VOLGENS MIJ ZIT HET ALLEMAAL NOG KEURIG IN HET RUIM!

ZE DAALDEN DE TRAP AF EN...
WAT IS DAT?!
SCHRIK MAAR NIET, HET ZIJN SKELETTEN!

IN EEN HOEK VAN DE HUT STOND EEN KIST.
DAAR IS DE GOUD-SCHAT!
WACHT, IK ZAL HEM OPENMAKEN!

TRASKS REVOLVER GING AF EN...

BEGERIG SPRONGEN DE MANNEN NAAR VOREN...

MAAR OPEENS WEERKLONK BUITEN EEN ONHEIL-SPELLEND GELUID.
W-WAT IS DAT?
IK HOOR IETS LOPEN! KOM MEE, LATEN WE VLUCHTEN!

IN PANIEK RENDEN TRASK EN ZAMITO OVER HET DEK...
HELP! K-KIJK DAAR EENS! BOVEN DIE BOMEN!

HET TWEETAL HOLDE IN ÉÉN RUK DOOR NAAR DE STAD.
GOUD OF NIET, IK GA VOOR GEEN GELD MEER TERUG NAAR DAT WRAK!

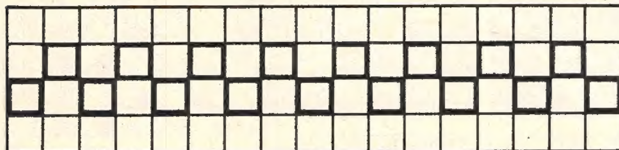

ZAMITO ZAG DAT ARCHIE BEZIG WAS STEIGERS OP TE RICHTEN...
WACHT EENS, IK KRIJG OPEENS EEN IDEE!

MISSCHIEN KAN DE ROBOT HET GOUD VOOR ONS UIT HET SCHIP HALEN! WE MOETEN DE ZENDER IN HANDEN ZIEN TE KRIJGEN!

Wie puzzelt er mee?

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17

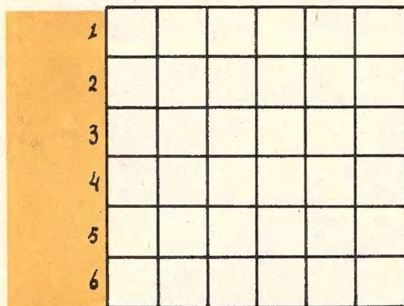

Spreekwoordpuzzel

ingezonden door Hennie Coehoorn in Lemmer:

1 Europeaan
2 Kleur
3 Insekt
4 Halt
5 Algemene Nederlandse Wielrijders Bond
6 Vrucht
7 Windrichting
8 Diereverblijf
9 Soldateneten
10 Zoon van Noach
11 Jongensnaam
12 Insekt
13 Deurstijl
14 Zoon van Adam
15 Lekkernij
16 Hoofdstad van Noorwegen
17 Hoofddeksel

Bij goede oplossing lees je in de dik omlijnde vakjes van links naar rechts een spreekwoord.

Puzzel, door Greetje Benjamins in Nieuwlande (Dr.):

1 Zwemvogels
2 De een of andere persoon
3 Zegeteken
4 Afwezig
5 Werelddeel
6 Verwoesting

Bij goede oplossing lees je op de eerste rij van boven naar beneden de naam van een muziekinstrument.

Visitekaartje

Ger Staf
Tiel

Welk beroep heeft deze meneer?

Oplossingen puzzels uit ons vorig nummer

Spreekwoordpuzzel

L B W *P* A G T M K *E* IJ V K
A L *O* R *D* R H U *L* R *V* R O
C *O* U E E *O* E *T* O W E *E* O
H S D T M S *E* S K T R K *N*

De schuingedrukte letters vormen het spreekwoord HOOP DOET LEVEN.

Ui-puzzel

U *I* T G A N G
L *U* *I* A A R D
S T *U* *I* V E R
O N J *U* *I* S T
O N K R *U* *I* D
N I E S B *U* *I*

Kruiswoordpuzzel van Henk Swinkels in Veghel:

Horizontaal:
1 Toorts
5 En
6 Na
7 Ier
9 Aken
10 Nl.
12 Es
13 Rel
15 Taart
16 Si
17 Pek
19 Te
20 Gat
23 Nel
25 Ren
26 Eer
27 Pen
28 Els
30 En
31 A.P.

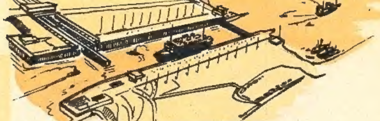
Verticaal:
1 Twintig
2 Ons
3 Ra
4 Sik
5 Ernest
8 Eer
9 Asten
11 La
12 Erp
14 Liep
18 Keel
21 Are
22 Ten
24 Les
27 Po
28 En
29 Op

Dagboek
van de geschiedenis

Een vraagbaak voor iedereen. die graag wil weten wat er op zijn verjaardag is gebeurd...

28 APRIL 1789 KWAM DE BEMANNING VAN HET ENGELSE ZEILSCHIP BOUNTY IN OPSTAND TEGEN HUN KAPITEIN WILLIAM BLIGH.
DE KAPITEIN EN ZIJN AANHANGERS WERDEN IN EEN KLEINE BOOT MIDDEN OP DE OCEAAN AAN HUN LOT OVERGELATEN. DE MUITERS VOEREN MET DE BOUNTY NAAR TAHITI EN LATER NAAR HET EILAND PITCAIRN, WAAR ZIJ EEN KOLONIE STICHTTEN.

29 APRIL 1930 WERD DE GROOTSTE SLUIS TER WERELD, DE NOORDERSLUIS IN IJMUIDEN, DOOR KONINGIN WILHELMINA IN WERKING GESTELD.
DE NOORDERSLUIS IS VIERHONDERD METER LANG, VIJFTIG METER BREED EN VIJFTIEN METER DIEP. DE BOUWKOSTEN BEDROEGEN TWINTIG MILJOEN GULDEN.

30 APRIL 1963 VIERT KONINGIN JULIANA HAAR VIERENVIJFTIGSTE VERJAARDAG. NAMENS ALLE LEZERS WENSEN WIJ HAAR NOG VELE GELUKKIGE JAREN.

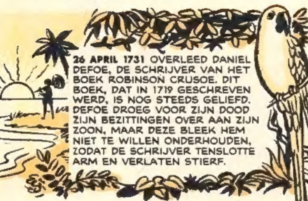

28 APRIL 1945 WERD DE ITALIAANSE DICTATOR BENITO MUSSOLINI DOOR PARTIZANEN TE DONGO IN DE PROVINCIE COMO OM HET LEVEN GEBRACHT. MUSSOLINI HAD EEN BESTUUR UITGEOEFEND VAN TERREUR, WREEDHEID EN CORRUPTIE EN SLEEPTE ITALIË AAN DE ZIJDE VAN DUITSLAND MEE IN DE TWEEDE WERELDOORLOG.

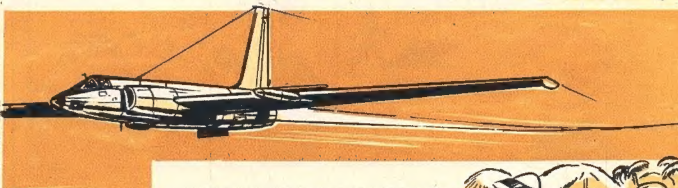

1 MEI 1629
SLOEG PRINS FREDERIK MET 24000 MAN VOETVOLK EN 4000 RUITERS ONVERWACHTS HET BELEG OM 'S-HERTOGENBOSCH. 13 SEPTEMBER MOEST DE STAD ZICH OVERGEVEN.

26 APRIL 1731 OVERLEED DANIEL DEFOE, DE SCHRIJVER VAN HET BOEK ROBINSON CRUSOE. DIT BOEK, DAT IN 1719 GESCHREVEN WERD, IS NOG STEEDS GELIEFD. DEFOE DROEG VOOR ZIJN DOOD ZIJN BEZITTINGEN OVER AAN ZIJN ZOON, MAAR DEZE BLEEK HEM NIET TE WILLEN ONDERHOUDEN, ZODAT DE SCHRIJVER TENSLOTTE ARM EN VERLATEN STIERF.

26 APRIL 1937 WERD DE NOORDSPAANSE STAD GUERNICA TIJDENS DE SPAANSE BURGEROORLOG DOOR DUITSE VLIEGTUIGEN VERWOEST. GUERNICA WAS DE EERSTE STAD TER WERELD DIE VANUIT DE LUCHT WERD GEBOMBARDEERD. PICASSO HEEFT LATER EEN SCHILDERIJ GEMAAKT VAN DIT DRAMA.

27 APRIL 1521 WERD DE BEROEMDE PORTUGESE ZEEVAARDER FERNÃO DE MAGALHÃES DOOR INBOORLINGEN VAN MACTAN TIJDENS EEN GEVECHT GEDOOD. ALS DIT NIET WAS GEBEURD, ZOU MAGALHÃES ALS EERSTE EEN TOCHT ROND DE WERELD HEBBEN GEMAAKT. DE ZEEVAARDER, DIE IN SPAANSE DIENST STOND, ZOCHT EEN DOORGANG VAN DE ATLANTISCHE OCEAAN NAAR DE STILLE OCEAAN. HIJ VOND DIE IN 1520 BIJ VUURLAND EN DE DOORGANG IS NAAR HEM GENOEMD. VAN ZIJN EXPEDITIE BLEEF MAAR ÉÉN SCHIP OVER, DAT IN 1522 IN SPANJE TERUGKEERDE.

1 MEI 1873 OVERLEED DE ENGELSE ONTDEKKINGSREIZIGER DAVID LIVINGSTONE. LIVINGSTONE MAAKTE VELE REIZEN NAAR AFRIKA, WAAR HIJ ONDER ANDERE DE VICTORIA-WATERVALLEN ONTDEKTE, GENOEMD NAAR KONINGIN VICTORIA. OP EEN VAN ZIJN TOCHTEN WERD HIJ VERMIST. EEN HULPEXPEDITIE ONDER LEIDING VAN STANLEY VOND HEM BIJ HET TANGANJIKAMEER. LIVINGSTONE EN STANLEY STAAN BEKEND ALS DE GROTE ONTDEKKERS VAN AFRIKA.

1 MEI 1963 VIERT HARRY BELAFONTE, DE POPULAIRE AMERIKAANSE ZANGER, ZIJN ZEVENENDERTIGSTE VERJAARDAG.

1 MEI 1963 BESTAAT DE AMSTERDAMSE DIERENTUIN ARTIS HONDERDVIJFENTWINTIG JAAR. ARTIS IS OOK ZEER BEKEND OM ZIJN AQUARIUM.

1 MEI 1960 WERD EEN AMERIKAANS U-2-VLIEGTUIG BOVEN RUSLAND DOOR EEN GELEID PROJECTIEL NAAR BENEDEN GESCHOTEN. EEN VAN DE GROOTSTE SPIONAGEZAKEN VAN NA DE OORLOG WAS ONTDEKT. JARENLANG HADDEN AMERIKAANSE U-2'S OP GROTE HOOGTE VLIEGEND DE SOVJETUNIE VERKEND EN GEFOTOGRAFEERD. RUSLAND BESCHULDIGDE AMERIKA VAN SPIONAGE. AMERIKA ONTKENDE, MAAR KON NIET OP TEGEN DE BEWIJZEN, DIE DE RUSSEN IN HANDEN HADDEN: BROKSTUKKEN VAN DE U-2, FOTOTOESTELLEN EN DE PILOOT POWERS. DEZE WERD NA EEN PROCES OP 17 AUGUSTUS 1960 TOT TIEN JAAR GEVANGENISSTRAF VEROORDEELD. OP 10 FEBRUARI 1962 WERD HIJ ECHTER VRIJGELATEN IN RUIL VOOR DE RUSSISCHE SPION ABEL, DIE IN AMERIKA GEVANGENZAT.

2 MEI 1519 OVERLEED DE GENIALE ITALIAANSE SCHILDER, BEELDHOUWER, TEKENAAR, ARCHITECT, MUSICUS, NATUURKUNDIGE EN INGENIEUR LEONARDO DA VINCI. ZIJN BEKENDSTE SCHILDERIJ IS DE MONA LISA, OOK WEL LA GIOCONDA GENOEMD.

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 20 ct per nummer. Losse nummers: 30 ct.

Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.